Ч. 156. Четвер 25 (12) липня 1912. Рік XXII.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
**РЕДАКЦИЯ** і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
**ПИСЬМА** приймають ся лиш франковані.
**РУКОПИСИ** звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.
**РЕКЛЯМАЦИЇ** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата у Львові** в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Осінна програма палати послів. — Вигляди ческо-німецкої угоди.— Справа морских уружень в анґлійскім парляменті. — Положенє в Туреччині.*

Президент австрийскої делеґациї пос. Доберніґ в дорозі з Швайцариї до Ґрацу мав нагоду говорити з президентом палати послів Сільвестром в місци єго літного побуту в Валєрзе про осінний парляментарний календар. З огляду на те, що в половині вересня будуть скликані деякі краєві сойми, перше засіданє делеґациї відбудеть ся аж 24 вересня. На початку делеґацийної сесиї будуть скликані комісиї, в першій мірі войскова, а пленарні засіданя відбувати-муть ся, як звичайно, аж при кінци сесиї. По скінченю соймових сесий мали-б наступити засіданя палати послів.

В справі ческо-німецкої угоди в політичних кругах привязують велику вагу до біжучого тиждня. Сподівають ся, що в сім тиждни комітет закінчить працю над угодовими материялами і зможе їх предложити пленарним зборам.

В міру того, як переговори зближають ся до кінця, росте заінтересованє ними серед ческої суспільности. На публичних зборах, в прасі — скрізь угода є найактуальнійшою темою. Чеські радикали, які усунули ся від переговорів, розвинули противугодову аґітацию, в якій виказують, що угода в такім виді, в якім має бути заключена, буде шкідливою для національних інтересів ческого народу. Ся аґітация радикалів викликує острий осуд партий, які беруть участь в переговорах.

І так др. Крамарж, який промовляв на недільнім конґресі молодоческої молодіжи, порушив також справу ческо-німецко угоди, звертаючи ся остро против згаданої радикальної аґітациї. Через подібну аґітацию — говорив він — Чехи вже нераз потерпіли великі шкоди, не навчивши ся нічого на будуче. Ческа сторона дбає в угодових переговорах, щоби житєві інтереси ческої нациї мали повну охорону. Що-до справи охорони меншостий, то она буде предметом переговорів аж в другій її части. Найгорячійшим бажанєм бесідника є довести переговори до успішного кінця, — хоч би в огляду на те, що в 1917 р. має наступити відновлене австрийско-угорскої угоди і торговельних трактатів. Для переведеня тих обох справ обі народности Чехії мусять бути солідарні, щоби як слід оберігати інтереси Чехії і взагалі Австриї.

Виступаючи против радикальної аґітациї орґан ческих аґрариїв „Venkov“ пише: „Від якогось часу радикальні орґани кидають на ческих заступників в угодових конференциях підозріня, що правительство обіцяло їм за голосованє за угодою товсті синекури, ордери і презенти. Що колись закидали старому Ріґерови, те тепер появляє ся в новім виданю і таким чином ображує ся і підозріває ся людий, яким тілько ходить о інтереси нациї і які на загальне бажанє старають ся усунути нездорові національні відносини. Аґітация іде дальше, хоч участники угодових переговорів заявляють, що по закінченю конференций цілий угодовий елєборат буде опублікований і відданий публичній оцінці. Може бути, що опозициї удасть ся зруйнувати діло угоди, але тоді буде єї обовязком заступити теперішні переговори чимсь ліпшим і шукати нових доріг для порозуміня з Німцями. Кождий буде наставати на те, щоби ческий сойм став вкінци здібний до праці і щоби парлямент перестав бути збіговищем крайних елєментів“.

„Narodni Politika“ висловлює надію, що Німці в переговорах признають Чехам рівноуправнене в цілім ческім Королівстві. „Ческий нарід —пише ґазета— через своїх заступників в угодових переговорах дав докази, що готов заключити мир. Однак дальших уступок признавати не хоче і не може“.

Консервативний „Hlas Naroda“ домагає ся, щоби Чехи зажадали запоруки, що Німці не зломлять угоди.

В анґлійскій палаті громад заявив п. Бальфур, що правительство задумує мабуть

---

6)

## В новочаснім Вавилоні

або

## Париж, єго займавости і житє в нім

(Написав К. В.)

(Дальше).

### Апаші і кабріолєри—париска специяльність.

Париські апаші увійшли вже в моду, бо навіть вже й у Львові зачинають уживати сеї назви, котра пішла первістно з того, що якийсь французкий журналіст перед кількананцяти роками назвав париску зволоч Апашами, іменем американьских Індиянів. Справедшним Апашам зробив він тим велику кривду, бо підчас коли сих европейскі зайди позбавили всяких прав горожаньского житя, то париські апаші—зволоч, яка витворила ся серед новочасного Вавилону, шукаючи легкого прожитку. Париські апаші то по найбільшій части зволоч, нероби з передмість Парижа, як Менільмонтан, Шарон Бельвіль, Монмартр та взагалі з тих підгородь, що припирають до границь міста, званих в Парижи „фортіф“. Зволоч тота, тоті нероби, збирають ся громадками по найбільшій части на валах міста та по парках. Тут они виробляють збитки, роблять одні другим або й чужим прохожим простацькі жарти і змавляють ся до спільних підприємств.

Головну масу апашів творять молоді люди літ шіснайцять до двайцять, по правді сказавши, жертви великоміского житя, люди менше здібні і ліниві, котрі чи то внаслідок якогось природного упослідженя, чи з браку вихованя не чують в собі тілько моральної опори, щоби оперти ся всілякого рода покусам великоміского житя. Для чоловіка темного, без вихованя і жиючого в нужді треба вже великої моральної сили, щоби дивлячись на всілякі богатства та розкоші великоміского житя, щоби він не покинув чесний заробок і не пустив ся на волоцюгу.

Апашів можна в Парижи стрінути всюди. Они вилежують ся на лавках по бульварах, вистоюють в Люврі коло рур до огріваня і там в зимовій порі гріють ся та сушать мокре одінє на собі. Щоби загріти ся, ідуть навіть на публичні виклади, котрих зовсім не розуміють, і остаточно крутять ся як ті голодні зьвіри всюди, де лиш мають надію щось зарвати. Скоро лиш настануть перші теплі весняні дні, вилазять они із своїх нор і проживають вже постійно по парках і бульварах. Над берегом Секвани можна літом нераз побачити сивого старого апаша, як він там здоймивши із себе дрантиву сорочку, пере і сушить єї відтак на сонци, лежачи за той час на теплім піску. Апаші творять штафажу монотонної самоти кріпостних валів; полягавши там на занедбаній мураві, подають собі з рук до рук фляшку з горівкою і розвивають з брудного і замащеного паперу хліб і якусь чорну ковбасу.

Але сам цьвіт тих апашів молоді борці, появляють ся аж з хвилею, коли вже в місті засьвічують ліхтарні. Головним місцем їх зборів то бульвари, край міста і торговиці. В противности до тих старих, котрих вже біда і нужда зовсім зруйнували і котрі це лиш лахи носять на собі, кладуть молоді апаші велику вагу на елеґанцию. Шапку насаджують на бакер; мила уживають, що правда, дуже мало, але за то богато помади і причісують волосє дуже старанно. Звичайно мають на собі замащені жакети, але за то на шиї ясно червону краватку та люблять дуже перфуми. Лазять поволи і байдужно за тими повійницями, що стоять під їх опікою, але скоро лиш де побачать поліцая, що звернув на них бачне око, як вже зараз хитро і зручно як ті коти скачуть в бік і щезають.

Неодин з апашів знав колись ліпші часи, заким розпив ся і розлайдачив ся, инші знов були вже від маленької дитини до того призначені. Не научившись нічого, не уміючи часто ні читати ні писати, ходили они спершу на роботу за помічників, відтак розлінивили що раз більше, аж наконець вкравши щось дістались до арешту і ам вже відбували дальшу науку на апаша. Також і діти таких нуждарів як ті, що н. пр. збирають шмати і живуть по найбруднійших норах, виростають на апашів.

зреорґанізувати морскі сили на Середземнім мори, бо є держава над сим морем, котра повстала що йно в послідних роках яко воєнна держава. Хоч Австро-Угорщина має лиш 300 миль берега і не має заморских посілостий, стає тепер до ряду сильних морских сьвітових держав, не знати з чисї заохоти. Се є факт дуже великої ваги. Кождий згодить ся на те, що вигляди Европи не є веселі, але бесідник сподіває ся, що Анґлія причинить ся до удержаня мира. Хоч новочасний мир не богато менше коштує від війни, але бесідник має надію, що мир удержить сл, бо новочасна війна була би страшним нещастем. Тому треба на се уважати, як ґадають уґрупувати ся новочасні держави. Бесідник не може представити собі, що яка небудь держава може бути настілько божевільна, щоби заключала союзи, котрі могли би замотати єї в зачіпну акцию для справи, яка єї нічого не обходить. Бесідник має надію, що люди є ще на стілько розумні, що не допустять до такої орґанізациї держав і що держави уґрупують ся лиш на оборонній основі. На случай загальної війни —думає бесідник— не були би фльоти держав з потрійного порозуміня за слабі в тім, що від них вимагає ся. Як бесідник розуміє добре політику правительства, то она стремить до вияснення, що замотане Европи у війну було би дуже небезпечним ділом. Хоч дуже прикро відчуваємо тягарі, що виходять з безцільної конкуренциї в будові кораблів, однак маємо сю потіху, що не робимо того з амбіциї, лиш для мира. — Премієр Асквіт годить ся з Бальфуром, що держави стремлять до удержаня мира, він ганить поґану корабельну конкуренцию. Премієр думає, що на Середземнім мори не прийде до боротьби зі злученими силами Австриї і Італії. Але на всякий случай мусимо дбати про удержане своїх інтересів і забезпечене їх. На три роки є наші сили ще достаточні. Відтак принято додатковий кредит на залогу 291 голосами против 42. Против того внесеня голосували члени партиї праці і кількох радикалів.

Відзив султана до армії зробив на офіцирах зле враженє тому, що султан повинуючись молодотуркам, не хоче допустити до розвязаня парляменту та ставить перепони вступленю Кіяміля-паші до кабінету. Оногди явила ся в редакциях часописий депутация офіцирів і зажадала, аби часописи не поміщували ніяких правительственних реляций про відчитане проклямациї. Всї редакції, з виїмкою „Таніна", не містили ніяких реляций. Офіцири впевнили редакторів, що можуть безоглядно критикувати дотеперішне правительство Саіда-паші та єго надужитя. Іменоване Ахмеда Мукдара паші великим везиром викликало в офіцирских добре враженє. Ахмед є ворогом молодотурків, та має за собою симпатиї в армії, як найславнійший по Османї-паші полководець та побідник в кількох війнах. Великий везир утворив новий кабінет, зложений з самих ворогів молодотурків. Димісіоновані міністри відбули нараду; розійшли ся чутки, що парлямент буде розвязаний.

---

# Новинки.

**Львів, 24 липня 1912.**

**— Перенесеня.** П. Намістник переніс старостів: Ад. Баля з Ліська до Ланцута а Казимира Погорецкого з Ланцута до Ліська.

**— Іменованя.** Президия галицкої краєвої дирекциї скарбу іменувала податковими офіциялами в X кл. ранги податкових асистентів: О. Ґжеґорчика, С. Никорака, Л. Малецкого, К. Леха, Л. Краля, А. Ґольда, В. де Ляво, Е. Росола, Ф Заремского, І. Борейкого, А. Старчевского, Ю. Людвіка, О. Томашевского, Ф. Птаха, О. Новака, Л. Ґолїча, С. Суконника, К. Корсику, Б. Рибовича, С. Ґлїньского, І. Бараника, Л. Пундика, М. Сороковского, О. Стеця, В. Малиновского, Б. Яніковского, В. Теперовича, А. Медведчука, В. Кухиту, К. Губченка, С. Менціньского, І. Бончковского, І. Йодловского, В. Фінца, О. Жуковского, Б. Кузьміньского, Л. Швебля, Р. Верна, К. Станкевича, А. Марота, З. Петровича, К. Юзефовича, М. Соколовского, А. Анкевича, Е. Люстіґа, О. Ямрова, В. Влясака, К. Орищака і С. Штоха; — податковими асистентами в XI кл. ранги: підофіцира Ф. Коссовского і податкових практик.: М. Зінґера, С. Горшовского, М. Кнопа, І. Котовича, С. Станчикевича, О. Валнера і Ю. Марчіка.

Львівский висший суд краєвий іменував авскультантами судових практикантів: Ів. Зеліньского, Евг. Твардоня і Руд. Дама.

**— Побільшенє краєвих податків.** Краєвий Видїл внесе в слідуючій соймовій сесиї предложена побільшене краєвих податків, тому, що задумане управильнене платнї народних учителїв буде вимагати о много більших доходів. Побільшене має виносити 11 сот. від кождої корони безпосередних податків.

---

Недавно тому ставав перед судом осьмилїтний хлопчина, котрого полиция вже 21 разів, дословно двайцять один разів прихопила на крадежи. Хлопчина оправдував ся тим, що то старші виноваті, котрі ждали на него коло школи і забирали з собою, бо він малий і міг легко всюди влізти.

Дальше виводять ся апаші з тях хлопців, що скінчивши в дванайцятім роцї школу ідуть на помічників купецких, служать за післанців, розносять ґазети або ідуть на науку якогось ремесла. Коли майстри не допильнують, щоби ті хлопці учили ся, коли заєдно уживає їх лиш до посилок, то они розволочать ся, доносять челядникам горівки, розпизають ся і остаточно скінчивши науку виносять з неї лиш тілько хісна, що знають ся трохи на ремеслі, але не навикли до роботи і длятого пускають ся опісля на волоцюгів та стають апашами.

Характеристикою париских апашів єсть, що они лучать ся в поменші ватаги. Як кождий з апашів після своєї особистої прикмети або з якоїсь иншої нагоди дістає прізвище, так само мають і ватаги апашів свої окремі назви. На чолї такої ватаги стоїть досьвідний проводир, що має двайцять пять до трийцять літ. Він підучує молодих „практикантів" і вимагає безусловного послуху від всїх членів. Але з одної сторони члени ватаги держать ся кріпко разом, так з другої сторони приходить часто до кровавих бійок межи поодинокими ватагами, найчастїйше тодї, коли член якоїсь ватаги набрав переконаня, що то член другої ватаги єго зрадив. Тоді товариші виступають в обороні своїх товаришів і приходить до борби на револьвери, ножі і т. зв. боксери або зеліза до закладаня на пальці.

Кождий із старших апашів має „наречену", котру визискує на всї способи. Тоті „наречені" то нещасливі дївчата, повійниці послідного рода. Апаші пересиджують з ними цілими днями по найпослідніших норах на далеких передмістях а відтак в ночи вибирають ся до міста, щоби в опустілих улицях нападати на вертаючих домів пізно в ночи людий і їх обрабовувати.

До нападів уживають апаші досить ріжнородного оружия. Кождий апаш носить при собі револьвер, але уживає єго лиш або против поліцистів або в борбі з такими самими як він. В нападі на прохожих на улици не уживають апаші револьверів, боячись, щоби не звабити поліциї а відтак розходить ся їм о то, щоби свою жертву зробити лиш безсильною до ставленя опору. Коли нападений ставить несподівано сильний опір або може ще й стріляє до свого напастника, то й апаш стріляє також. Декотрі револьвери у апашів мають також насаджені ножі подібно як баґнети на карабіках, щоби по вистріленю можна зараз колоти.

Дуже часто роблять собі апаші самі відповідну зброю або дають єї робити своїм товаришам. Як між вломниками так і між апашами знаходять ся люди, котрі уміють зелїзо обробляти і відливати і они то придумують та роблять оружие для товаришів. До такого оружия належать н. пр. „пес", „рожа" і „колючка". „Пес" єсть то зелїзна обручка, зроблена в той спосіб, що дасть ся наложити на вказуючий палець правої руки і має з одного боку ручку з круглою головкою а з другого противного боку головку пса з нащуреними наперед ухами. Обручку ту насаджує ся на палець в той спосіб, що ручка приходить до середини руки до долинї а головка пса на верх. Коли апаш стулить кулак і наставить до кого, то головкою пса може єго вдарити; при тім ще із середини потисне добре на руку а тоді удар н. пр. в груди може бути так сильний, що поломив би ребра. Подібно єсть зроблена і рожа, лиш обручка не має ручки і виглядає як звичайна обручка, на котрій зверха зроблена рожа з розложеними листочками.

Удар такою рожею н. пр. в голову може бути дуже болючий і зробити значну рану. Звичайно засаджують апаші рожу на третий, середний палець; коли же на перший беруть „пса", то „рожу" закладають аж на четвертий палець. Наконець колючка єсть в той спосіб зроблена, що має на переді стіжковату остру колючку на довгій ручці, котра має по середині два короткі крила а на противнім два довші. Колючку ту бере апаш в кулак між другий а третий палець в той спосіб, що стіжковата ключка, виступає на верх, оба пальці приходять між колючку а середні крила а два послідні крила дотикають до долонї коло великого пальця і одно з них, довше сягає на долонї аж до затуленого малого пальця а друге коротше вигинає ся поміж великим а середним пальцем. Сею кольочкою може апаш свому противникови зробити досить глубоку і широку рану, може й кости поломити і так за одним замахом зробити нешкідливим.

Маленькі наслїдуваня таких обручок і колючок дають апаші своїм нареченим на памятку а они уважають їх за відзнаки та за знак приналежности до ватаги апашів, чим не мало гордять ся.

Напад на особу, котру апаші хотять обрабувати відбуває ся після певного з гори уложеного пляну. Напад такий називають они „coup de père François" (удар батька Франя) і до него треба трох апашів. Скоро де добачили якогось чоловіка вертаючого пізно в ночи то два апаші уставляють ся так, що той чоловік мусить коло котрогось з них перейти. Той апаш зачинає тоді з прохожим розмову а до них прилучає ся опісля і другий. Коли же прохожий не хоче запускати ся в розмову, то зачинає ся сварка. Тимчасом підходить третий апаш в заду з плетеним ремінним шнуром і підчас того, коли той чоловік сварить ся з тамтими обома, закидає єму той шнур на шию так, що він паде єму на гортанку. В тїйже хвили шнур вже й скручений а апаш обертає ся трохи на право або на ліво та за одним підкиненєм бере нападеного мов мішок збіжа на плечі.

Від нападеня і здушеня гортанки та й від переполоху нападений тратить притомність і не годен вже боронити ся. Коли же ще може, то один або другий апаш дасть єму в голову псом або рожою так сильно по голові, що він тоді з певностию стратить притомність. Тепер приступають оба тоті апаші з переду до рабунку. Вибирають нападеному з кишенї все що лиш має, виривають єму годинник з ланцушком та стягають перстені з пальців. Коли вже обрабували, то третий апаш пускає свою жертву, здоймає ремінний шнур нападеному із шиї і всї три розбишаки втікають в сїй хвили.

(Дальше буде).

— **Про ношенє оружия.** Міністерство внутрішних справ постановило рескриптом з 21 мая с. р. відкликати оба попередні рескрипти про фльобертові пістолети низше 7 віденьских цалів (18 цм.) і зарядило, що ті рескрипти перестають обовязувати з днем 1 жовтня с. р. З тим днем входять в безглядне приміщене всї постанови про оружиє, які відносять ся до забороненого оружия, а тим є також кожде пальне оружиє коротше, як 18 цм. Довготу оружия означує, після розпорядженя міністерства, рівнобіжна лінія з люфою, від кінця ручки до точки, в якій єї перетне нормальна, поведена з кінця люфи. Забороненого оружия не можна нікому анї купувати, анї мати, анї носити без осібного на се дозволу. Дозвіл на ношенє оружия може дати директор поліциї, а в инших місцевостях староста. Не можна нікому, навіть і концесионованим промисловцям анї виробляти, анї продавати оружия без окремого на се дозволу, який видає Намістництво. Промисловцї можуть придавати оружиє таким особам, які викажуть ся дозволом і мають мати осібну книгу записків, в якій мають записувати: особу, якій продано оружиє, час продажи і дозвіл на купно.

— **Осторога.** Президия „Сільского Господаря“ оповіщує отсю осторогу: Доходять до нас вісти, що по селах можна стрінути людий, котрі підшивають під фірму нашого Товариства, заохочують людий до обезпеченя худоби, а при тій нагоді видирають від легковірних селян необізнаних з засадами спільництва гроші, нібы то на асекурацию худоби і зникають без слїду. Сею дорогою повідомляємо отже, що наше Товариство вправдї підготовляє спілки асекурацийні і виєднує для них концесиї в міністерстві, подбало також о потрібні до сего статути і т. д., однак зовсім не збирає на сю ціль гроший від нікого, бо не є до того покликанє і — урядники чи делєґати нашого Товариства в своїх поїздках люстрацийних чи з господарскими викладами мають все зі собою леґітимациї від Головного Видїлу чи від дотичних видїлів філїяльних, котрими на жаданє можуть вилеґітимувати ся. Перестерігаємо отже перед обманом!

— **Бандити в Щаковій.** В неділю по полудни прибуло двох якихсь бандитів з польского королівства з Мисловиць (Пруси) до Щакова та хотіли від'їхати найблизшим поїздом до Кракова. А що они видались поліциї підозрінними, тож комісар поліциї Шретер зажадав від них леґітимаций. Тоді они кинули куплені вже карти їзди та почали утікати. В погоню за ними пустились жандарми а утікаючі почали стріляти, при чім ранили тяжко поліцийного комісаря. Підчас дальшої погоні прийшло з одним до перепалки на стріли в недалекім ліску, де один з бандитів ранений, сам вкінци стрілив собі в голову і впав ранений; у него найшли около триста набоїв та два пістолети і російский пашпорт виставлений на імя Йосифа Йосифовича, 33 літ; він має походити з одного села коло Лодзі. Ранений відмовляє всяких зізнань. Постановлено его перевести до краківского вязничного шпиталю. Другий бандит почав утікати в напрямі до Яворжна, а відтак змінив напрям та почав утікати до Цзежковиць. По дорозї стрінув жандарма з Орховиць та почав до него стріляти, на що той відповів також стрілами. Коли побачив, що не зможе утечи, стрілив до себе два рази та упав трупом. При нім найдено револьвер і около 100 набоїв, а також метрику з іменем: Роман Мельник. Припускають, що оба бандити замордували перед кількома літами о. Мацошка. Комісар поліциї Шретер є легко ранений і здає ся, що вийде живий. Труднїйша справа з Йосифовичом, однак є також надія удержати его при житю.

— **Випадок скаженини в Мостищині.** Дня 25 червня с. р. покусав скажений пес Вольфа Вехслера, властителя обшару двірского в Підлісках чотири особи, а то его сина горальника, сина пахтяря і одну служницю. Всї покусані особи виїхали в цїли лїченя до закладу д-ра Буйвіда в Кракові. Сей пес ямник червоної барви з білими платками, покусав кільканайцять псів мешканців громади Підлісок та утік не знати куди, а погоня за ним в цїли убитя его не увінчала ся успіхом. Ц. к. староство в Мостисках повідомлене про сей випадок, зарядило всякі средства осторожности против скаженини, т. є. вибитє покусаних псів, а всї прочі пси припоручило тримати тілько на опоні. Є вже другий випадок покусаня людий скаженими псами в Підлісках сего року. В місяци маю покусав був скажений пес Михайла Костецкого з Підлісок, 9-літного хлопця Василя Костецкого, дуже спосібного школяря, котрий по відбутій курациї вернув вже здоров з Кракова домів.

— **Дрібні вісти.** Міністерство віроісповідань і просьвіти позволило оснувати в Погорільцях нову римо-катол. парохію і прилучити до неї місцевости Погорільцї, Туркотин, Лагодів, Підгайчики і Альфредівка. — Зі Львова утік есконтер Н. Ґабель, спроневіривши около 200 тисячів корон. — Родина заблукавшої в Татрах п. Шистовскої жертвує 2.000 К нагороди за віднайденє дочки живої, а 1.000 К за віднайденє тіла до двох тиждня. — Урядова депеша доносить з голяндских Індий, що вибухла там ворохобня 300 китайских робітників. Войско ужило оружия і убило кільканацятьох робітників, а богато покалїчило. — Табулярні посілости Ровлуч, Ряпяни, Смеречка і Кольонія, разом 2.170 морґів, набув від К. Йонаса п. Ант. Кржичковский.

## Телеграми.

**Відень** 24 липня. Як доносять, положенє в північній Альбанії є дуже грізне. В кільканацятьох місцях прийшло до борби Альбанців з турецкими войсками і всюди Альбанці побідили. Турецкі вояки переходять на сторону Альбанців.

**Прага** 24 липня. „Prag. Tagblatt“ доносить, що на случай, коли би теперішні угодові переговори не вспіли полагодити язикового питаня при державних урядах, видасть правительство розпорядженє на основі §. 14, котре увзгляднило би бажаня обох сторін і на котре они мовчки згодились би.

**Константинополь** 24 липня. В поінформованих кругах впевняють, що теперішнє правительство є лиш перехідне і вскорі уступить кабінетови Кяміля-паші. Кяміль мав султанови обіцяти, що вскорі прийме великий везират, хоче лиш перед тим розглянути ся в ситуациї. Розвязанє палати послів уважають певною річию.

**Льондон** 24 липня. З Токіо доносять, що япаньский цїсар занедужав небезпечно на тиф. Стан его здоровля грізний.

**Петербург** 24 липня. Прибула сюди шведска королївска пара. Цар з родиною повитали ї дуже сердечно.

### Цїна збіжа у Львові.

дня 23-го липня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Пшениця | 9·40 | до | 10·20 |
| Жито | 9·10 | „ | 9·60 |
| Овес | 9·40 | „ | 9·80 |
| Ячмінь пашний | 8·30 | „ | 8·50 |
| Ячмінь броварний | 8·50 | „ | 9·— |
| Ріпак | 15·50 | „ | 15·80 |
| Льнянка | —·— | „ | —·— |
| Горох до вареня | 12·— | „ | 14·— |
| Вика | 10·50 | „ | 11·— |
| Бобик | 8·50 | „ | 9·— |
| Гречка | —·— | „ | —·— |
| Кукурудза нова | —·— | „ | —·— |
| Хміль за 50 кільо | —·— | „ | —·— |
| Конюшина червона | 70·— | „ | 78·— |
| Конюшина біла | 110·— | „ | 131·— |
| Конюшина шведска | —·— | „ | —·— |
| Тимотка | —·— | „ | —·— |

## Рух поїздів зелїзничих

**обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.**

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

### Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.
До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).
До Яворова: 8·40, 5·45.
До Підгаєць: 5·55, 4·53.
До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

### Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30, 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30
Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57
З Яворова: 8·12, 4·20
З Підгаєць: 11·10, 10·20
Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).